

KOITUU KEVÄT

(Mukaclma K. K:n runosta "Helatorstaina")

*Jo aukee ummut kukkain arkain,
Jo vaipuu valla talven lään.
;: Jo koituu kevät, vaikka varkain,
Taas kintereillä kylmän sään. ;:*

*Ja lämmön lääkitsevän rintaan,
Tuo leyhy suven huumahdus.
;: Työn-orja toivoo ihanintaan,
Mieleen murrettuun, tuo tuulahdus. ;:*

*Ah! talvi, talvi: veron veit sä,
Niin kalpeiks' rusoposkiset.
;: Ja tyhjiks' toiveet monet, teit sä,
Ain' vieri kyynelkoskiset. ;:*

*Jo unhoon joudat, viimas' raukee,
Sun lyömäs' haavat lientää.
;: Us' aika ahdistettuun aukee,
Päin päivää rivit rientää. ;:*

KOITUU KEVÄT

(Sanat Bassolle)

*Jo aukee ummut arkain,
Jo vaipuu valla, vaipuu valla tään.
;: Jo koituu kevät varkain,
Taas kintereillä kylmän sään,
Taas kylmän sään. ;:*

*Ja lämmön-lääke rintaan,
Tuo leyhy suven, suven huumahdus.
;: Työn-orja ihanintaan,
Mieleen murrettuun tuo tuulahdus,
Tuo tuulahdus. ;:*

*Ah! talvi: veron veit sä,
Niin kalpeiks' posket, kalpeiks' poskiset.
;: Ja tyhjiks' toiveet teit sä,
Ain' kyynelkoskiset,
Ain' kyynelkoskiset. ;:*

*Jo unhoon viimas' raukee,
Sun lyömäs' haavat lientää.
;: Jo aika uusi aukee,
Päin päivää rivit rientää,
Rivit rientää. ;:*

Porvarillisen Ruokottomuuden Taloudellinen Perusta

Kuta kauemman aikansa eläneet siveyssäädökset pysyvät voimassa, taloudellisen kehityksen edistyessä ja luodessa uusia yhteiskunnallisia tarpeita, jotka vaativat uusia siveyssäädöksiä, sitä suuremmaksi tulee yhteiskunnan vallitsevan siveyden ja sen jäsenten elämän pyrkimysten välinen vastakkaisuus.

Tämä vastakkaisuus ilmenee eri luokissa eri tavalla. Vanhoilliset luokat, joiden olemassaolo riippuu vanhoista yhteiskunnallisista edellytyksistä, pysyvät vanhassa siveydessä — vain teoriassa, ei käytännössä. Siveellisen teorian ja käytännön vastakkaisuus ilmenee täten sitä selvemmin, mitä pitemmälle taloudellinen kehitys rientää.

Ja samalla kun kehityksen ja pysähtyvän siveyden välinen kasvava vastakkaisuus vanhoillisissa, erittäinkin vallitsevissa luokissa ilmenee kasvavana epäsiiveytenä, teeskentelyn ja häpeämättömän ruokottomuuden lisääntymisenä, niin johtaa se kohoamaan pyrkivissä riistetyissä luokissa vallan toisiin tuloksiin. Niiden edut ovat mitä jyrkemmin vastakkaisia sille yhteiskunnalliselle perustalle, mikä loi vallitsevan siveyden. Niillä ei ole vähintäkään syytä pysyä siinä, niillä on kaikki syy vastustaa sitä. Kuta enemmän ne tulevat tietoisiksi vastakkaisuudestaan vallitsevaan yhteiskunnalliseen järjestykseen nähden, sitä voimakkaammaksi kasvaa myöskin niiden siveellinen suuttumus, sitä suuremmassa määrässä ne asettavat vanhaa, perinnäistä siveyttä vastaan uuden.

Siten syntyy kohoavissa luokissa siveellinen ihanne, joka tulee yhä rohkeammaksi, kuta enemmän nämä luokat saavat voimaa. Ja samalla kun uuden siveellisen ihanteen rohkeus kasvaa, kasvaa myöskin innostus sen saavuttamiseksi. Sama kehitys siis, joka vanhoillisissa ja häviävissä luokissa tuottaa kasvavaa epäsiiveyttä, kehittää kohoavissa luokissa kasvavassa määrässä ilmiöitä, joita me yhteisellä nimellä nimitämme siveelliseksi idealismiksi, jota ei saa sekoittaa filosofiseen idealismiin. Juuri nämä kohoavat luokat ovat usein taipuvaisia filosofiseen materialismiin, jota häviävät luokat vastustavat siitä alkaen kun tulevat tietoisiksi siitä, että todellisuus lausuu heistä kuolemantuomion ja että he voivat odottaa pelastusta enään vain yliluonnollisilta, jumalallisilta tai siveellisiltä voimilta. — Karl Kautsky.